

Jurisdiktionsbyen, saa der er jo al Anledning til, at de ønske der at have en let og god Forbindelse. Det efter Lovforslaget krævede Tilskud af $\frac{1}{4}$ af Anlægssummen er ogsaa tegnet af Amtet, Sognekommunerne og Kolding By, og da Udvalget ogsaa i Aar paa et Par Medlemmer nær, der have taget særligt Forbehold i et enkelt Tilfælde, har anbefalet det gamle Forslag om en Jernbane fra Lunderskov til Grindsted, skulde man synes, at alt var i god Gænge. Der er imidlertid af et Flertal i Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 1 om, at der efter „Lunderskov“ tilføjes: „eller Vejen“. Dette Ændringsforslag vil efter mit Begreb forrykke den tidligere Stilling til dette Baneforslag i betydelig Grad, thi medens Lunderskov med Rette er betegnet som Knudepunktet med let Forbindelse Syd, Øst og Vest paa, vil Linien om ad Vejen være en betydelig Omvej for Beboerne, naar de ville Syd og Øst paa; navnlig vil det have stor Betydning for Beboerne, naar de skulle til deres nærmeste Købstad, Kolding, enten det nu er med Varer eller det kun er Personbefordring. At Beboerne i de interesserede Kommuner ogsaa helst ønske Lunderskov Linien, derom har jeg i Dag faaet et synligt Bevis ved fra Formanden for den Komite, som i sin Tid var nedsat i denne Egn om Baneanlægget fra Lunderskov til Grindsted, at faa en Skrivelse, hvori han skriver, at man altid har villet og fremdeles ønsker en let Forbindelse med Kolding uden dog derved at afskæres fra Forbindelsen Syd og Vest paa, og dette kan kun ske, skriver han, ved at Banen føres til Lunderskov. Han anfører tillige i sit Brev, hvilken pekuniær Udgift det bliver for de Beboere, der skulle benytte denne Bane, naar de skulle til Kolding. Tur og Retur til Kolding bliver 50 Ø. dyrere foruden den Tidsspilde, de ville faa ved at tage om ad Vejen, hvilket vil tage yderligere en halv Time hen og en halv Time hjem. Naar vi saa tillige se hen til Forbindelsen Syd paa, er det vel ikke utænkeligt, at Forholdet en Gang kunde forandres, saa at der blev Aabning Syd paa, saaledes at vi kunde faa lettere Adgang med vore Varer, men i saa Fald vil det ogsaa være til stor Hinder for denne Egns Beboere, at Banen gaar om ad Vejen. — Jeg anbefaler det høje Ting at udstemme dette Ændringsforslag: „eller Vejen“. Naar det er anført af den ærede Ordfører, at Linien Vejen vil blive billigere, skal jeg indrømme, at det er rigtigt. Det vil for Statskassen medføre en Mindreudgift paa

ca. 70,000 Kr., men jeg mener, at naar de Interesser, som Banen skulde ophjælpe, egentlig blive tilsidesatte, maa et saadant Beløb ved et Banespørgsmaal blive af underordnet Betydning. Hermed skal jeg anbefale det høje Ting at udstemme Ændringsforslaget Nr. 1, men i øvrigt anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Laust Jensen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal eller rettere sagt i to Flertal og et Mindretal, idet nemlig Ændringsforslaget af Flertallet under Nr. 1 kun er tiltraadt af 7 Medlemmer af Udvalget, medens de øvrige af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag ere tiltraadte af 9 Medlemmer. Den foreliggende Sag er jo en gammel Bekendt af Folketinget, for saa vidt der har været indbragt Forslag om en saadan Bane adskillige Gange, og Forslaget er, saa vidt jeg husker, vedtaget to Gange i Folketinget, sidste Gang den 15de Februar 1901, og oversendt til Landstinget. Det om Sagen i Landstinget nedsatte Udvalgs Flertal mente, at Tiden var saa vidt fremrykket, at de ikke kunde føre Sagen til Ende i forrige Samling. Jeg hører til det Mindretal i Udvalget, som har tilladt sig at stille et Underændringsforslag til Flertallets Ændringsforslag under Nr. 4, hvilket jeg ganske kort skal tillade mig at motivere og anbefale til det høje Tings Vedtagelse. Jeg mener nemlig, at hvis vi skulde til en rimelig og retfærdig Løsning af Anlægget af de Jernbaner, der endnu kunne være Tale om at anlægge dels som Statsbaner og dels som Privatbaner i det store jernbanetomme Rum i Jylland, navnlig Syd for Tverbanen mellem Silkeborg og Skjern, maa vi helst holde os til Kommissionens Forslag. Kommissionens Opgave var jo netop at tage under samlet Overvejelse, hvilke Anlæg af Statsbaner og Privatbaner der endnu kunne være Tale om i det midterste og sydlige Jylland. Jeg er enig med Udvalget i den Betragtning, der er fremsat i Begyndelsen af Betænkningen, at den paagældende Egn har Trang til en Jernbane og Krav paa en Jernbane, og at det ogsaa kan fordres, at Statens Støtte til Jernbaneanlæg i de Egne, hvorom der her er Tale, bliver større, end Tilfældet har været i mere frugtbare og mere tæt befolkede Egne i Landet. Men jeg betragter dette som et Appendix, som jeg siger i Betænkningen, eller meget mere som et underordnet Led, i den Statsbane, som er foreslaaet af den jydsk Jernbane-